

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 6C/53/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6816202570
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Šedivec
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2016:6816202570.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca sudcom JUDr. Miroslavom Šedivcom, v právnej veci žalobcu: OTP Banka Slovensko, a.s., IČO: 31 318 916, sídlo: Štúrova 5, 813 54 Bratislava, proti žalovaným: 1/. P. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Š. XXX, XXX XX W. Z., 2/Q. Á. (O. C.), nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XX, XXX XX W. A., prechodne bytom C. XXXX/XX, XXX XX K., o zaplatenie 640,65 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaní 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 640,65 Eur, s úrokom vo výške 368,96 Eur a vo výške 7,15 % ročne zo sumy 640,65 Eur od 20.04.2016 do zaplatenia najviac však iba do 21.10.2027, s úrokom z omeškania vo výške 14,54 Eur a vo výške 1 % ročne zo sumy 640,65 Eur od 20.04.2016 do zaplatenia, a náhradu trov konania vo výške 38,- Eur (súdny poplatok), všetko v mesačných splátkach vo výške 50,- Eur splatných vždy v posledný deň kalendárneho mesiaca počnúc od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku do zaplatenia pod stratou výhody splátok v prípade nezaplatenia jednej splátky riadne a včas v prípade žalovanej 2/ a v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku v prípade žalovaného 1/.

V prevyšujúcej časti žalobu, z a m i e t a.

odôvodnenie:

.Žalobca sa žalobou podanou dňa 13.05.2016 domáhal proti žalovaným 1/ a 2/ zaplatenia 640,65 Eur s úrokom do 19.04.2016 vo výške 368,96 Eur a vo výške 7,15 % ročne zo sumy 640,65 Eur od 20.04.2016 do zaplatenia, s úrokom z omeškania do 19.04.2016 vo výške 14,54 Eur a vo výške 1 % ročne zo sumy 640,65 Eur od 20.04.2016 do zaplatenia, na tom skutkovom základe, že dňa 23.08.2007 uzavrel žalobca ako veriteľ so žalovanými 1/ a 2/ ako dlžníkmi Zmluvu o bezúčelovom spotrebnom úvere pre obyvateľstvo č. 007/4022/07 SU a dodatok č. 1, na základe ktorých žalobca poskytol žalovaným 1/ a 2/ úver vo výške 6.638,78 Eur, ktorý sa žalovaní 1/ a 2/ zaviazali vrátiť, zaplatiť úrok, zaplatiť príslušenstvo, ktorým je v prípade omeškania úrok z omeškania vo výške 8 % ročne, a zaplatiť aj poplatky podľa zmluvy. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 21.10.2027. Žalovaní 1/ a 2/ úver riadne nesplácali, žalobca preto listom zo dňa 27.08.2013 oznámil žalovaným 1/ a 2/, že vyhlásil pohľadávku za predčasne splatnú, následne žalobca pristúpil k výkonu záložného práva, pričom po odpočítaní výťažku z dražby vo výške 11.550,- Eur ku dňu 19.04.2016 evidoval žalobca voči žalovaným 1/ a 2/ pohľadávku s príslušenstvom v nasledovnej výške: istina 640,65 Eur, úrok 368,96 Eur, úrok z omeškania 14,54 Eur. Žalobca si voči žalovaným 1/ a 2/ uplatnil aj nárok na zaplatenie úroku vo výške 7,15 % ročne z nezaplatenej istiny úveru až do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 1 % rovnako z nezaplatenej istiny úveru až do zaplatenia.

2.Žalovaní 1/ a 2/ sa k žalobe žalobcu písomne nevyjadrili. Na pojednávaní vo veci žalovaná 2/ požiadala o možnosť zaplatiť dlh žalobcovi v splátkach.

3.Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými žalobcom: zmluva o bezúčelovom spotrebnom úvere č. I. 6, dodatok č. 1 č. I. 13, výzva na zaplatenie č. I. 15 s doručenkami č. I. 16-18, vyhlásenie úveru za predčasne splatný č. I. 19 s doručenkami č. I. 20-22, výzva na plnenie č. I. 23 s doručenkami č. I. 25-29, výpis z účtu č. I. 30, všeobecné obchodné podmienky OTP Banky č. I. 31 (ďalej len „VOP“), prepočet žalovanej sumy a prehľad splácania úveru č. I. 56 - 59, a výsluchom žalovanej 2/, na základe ktorých súd zistil nasledovný skutkový stav:

4.Žalobca ako veriteľ a žalovaní 1/ a 2/ ako dlžníci uzatvorili dňa 23.08.2007 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovaným 1/ a 2/ vo výške 6.638,78 Eur, s pohyblivou výškou úrokovej sadzby ku dňu uzatvorenia zmluvy v sadzbe 6,65 % ročne, RPMN 3,16 %, so splatnosťou v 240 mesačných splátkach v 21. deň v mesiaci počnúc od 21.09.2007 do 21.08.2027, dodatkom č. 1 bola upravená splatnosť splátok úveru na dobu od 21.11.2007 do 21.10.2027. Závazky žalovaných 1/ a 2/ zo zmluvy o úvere boli zabezpečené záložným právom k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX pre k. ú. L..

5.Podľa článku IV. bodu 6 zmluvy, ak sú žalovaní 1/ a 2/ v omeškaní, žalobca je oprávnený odo dňa nasledujúceho po splatnosti až do dňa skutočného zaplatenia splatnej pohľadávky účtovať so splatnej nezaplatennej sumy úveru okrem úroku aj úrok z omeškania vo výške maximálne 8 % ročne.

6.Podľa článku VII. bodu 2. písm. e) zmluvy, pri podstatnom porušení zmluvných povinností je žalobca oprávnený vyhlásiť úver alebo jeho časť za splatný vrátane úrokov a poplatkov jednorazovo pred termínom splatnosti, pričom podľa článku VII. bodu 1. písm. a) zmluvy, za podstatné porušenie zmluvy sa považuje, ak žalovaný neuhradí splatné peňažné záväzky v termíne ich splatnosti.

7.Podľa článku III. bodu 3. VOP, žalobca účtuje úroky zo skutočných denných zostatkov úveru, od prvého dňa čerpania úveru až do dňa, ktorý predchádza dňu úplného splatenia úveru; toto ustanovenie sa použije aj na výpočet úrokov z omeškania (článok III. bod 4. VOP).

8.Výzvou zo dňa 05.06.2013 boli žalovaní 1/ a 2/ vyzvaní, aby zaplatili žalobcovi splatné záväzky ku dňu 05.06.2013 vo výške 669,45 Eur najneskôr do 21.06.2013 a zároveň boli žalovaní 1/ a 2/ upozorení na možnosť predčasnej splatnosti úveru. Žalovaní 1/ a 2/ dlh nezaplatili, preto žalobca listom zo dňa 27.08.2013 vyhlásil úver za predčasne splatný. Ku dňu 27.08.2013 výška dlhu žalovaných 1/ a 2/ predstavovala nezaplatenú istinu 5.822,33 Eur, úroky 527,07 Eur, úroky z omeškania 5,28 Eur a poplatky 41,7 Eur. Listom zo dňa 16.06.2014 žalobca žalovaným 1/ a 2/ oznámil, že po vykonaní dražby nehnuteľností bol výťažok z dražby vo výške 11.550,- Eur použitý na zaplatenie trov dražobnej spoločnosti 1.226,34, Eur, zaplatenie pohľadávky žalobcu zo zmluvy o úvere č. 002/4022/07HU vo výške 4.448,64 Eur a zaplatenie pohľadávky žalobcu zo zmluvy o úvere č. 007/4022/07SU vo výške 5.875,02 Eur a neuhradený zostal záväzok žalovaných 1/ a 2/ zo zmluvy o úvere č. 007/4022/07SU, ktorý ku dňu 19.04.2016 predstavoval istinu 640,65 Eur, úrok 368,96 Eur a úrok z omeškania 14,54 Eur.

9.Z výsluchu žalovanej 2/ súd zistil, že žalovaná 2/ nie je schopná svoj dlh žalobcovi zaplatiť naraz, pretože je zamestnaná ako predavačka v Bratislave, kde mesačne zarobí 570,- Eur, manžel žalovanej 2/ pracuje ako kuchár v reštaurácii a zarobí asi 1 000,- Eur mesačne. Zo svojho príjmu si platia nájom bytu vo výške 600,- Eur mesačne, v spoločnej domácnosti s nimi žijú tri deti s ktorými majú dosť vysoké výdavky. Najstarší syn študuje na Strednej škole v Rožňave, kde začal študovať ešte pred presťahovaním rodiny do Bratislavy, poplatok za internát predstavuje 70,- Eur mesačne, spolu s nákladmi na stravu a vreckové sú celkové náklady asi 200,- Eur mesačne. Najmenšie dieťa sa nepodarilo umiestniť v Bratislave do škôlky, preto muselo mať opatrovatelku za poplatok 400,- Eur mesačne, od septembra bude už chodiť do škôlky za čo sa bude platiť 60,- Eur. Tretie dieťa je žiakom základnej školy, výdavky na toto dieťa sú len bežné. Za týchto okolností žalovaná 2/ nie je schopná zaplatiť splátky vyššie ako 50,- Eur mesačne, ak by jej to neskôr vychádzalo viac, tak by platila splátky aj vo výške väčšej.

10.Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom

alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 369 ods. 3 Obchodného zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013, veriteľ má nárok na náhradu škody spôsobenej omeškaním so splnením peňažného záväzku, len ak táto škoda nie je krytá úrokmi z omeškania.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

11.Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi žalobcom a žalovanými 1/ a 2/ bola uzatvorená zmluva, ktorú možno právne kvalifikovať ako zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ktorá sa ako spotrebiteľský právny vzťah spravuje aj ustanoveniami zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ako aj ustanoveniami § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských právnych vzťahoch, pričom zmluva bola uzatvorená v súlade s dotknutými ustanoveniami príslušných právnych predpisov.

12.Na základe uzatvorenej zmluvy žalobca poskytol žalovaným 1/ a 2/ úver vo výške 6.638,78 Eur, ktorý mali žalovaní 1/ a 2/ zaplatiť v 240 splátkach splatných od 21.11.2007 do 21.10.2027. Žalovaní 1/ a 2/ úver riadne nesplácali, dostali sa do omeškania, čím porušili zmluvné povinnosti a preto žalobca ku dňu 27.08.2013 v súlade so zmluvou a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Po úhrade časti záväzku výťažkom z dražby nehnuteľností nezaplatená zostala istina úveru 654,65 Eur, preto súd žalovaných 1/ a 2/ zaviazal zaplatiť žalobcovi 640,65 Eur.

13.Žalobca si uplatnil nárok na zaplatenie zmluvného úroku v kapitalizovanej sume 368,96 Eur za dobu do 19.04.2016 a vo výške 7,15 % ročne z istiny 640,65 Eur od 20.04.2016 až do zaplatenia.

14.Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške. Toto dispozitívne (§ 263 ods. 1 Obchodného zákonníka) ustanovenie však neupravuje dokedy je dlžník povinný úroky platiť, najmä či len do predčasného zosplatenia úveru, alebo do pôvodne dohodnutej doby splatnosti úveru, prípadne až do doby skutočného (často neskoršieho) vyplatenia úveru veriteľovi.

15.Nemožno považovať za správny názor niektorých súdov (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/190/2014), podľa ktorého veriteľ má nárok na zaplatenie úrokov z úveru iba do doby predčasného zosplatenia úveru, pretože so stratou výhody splátok úveru pre dlžníka má byť spojená aj

strata nároku veriteľa na úroky po dobe predčasného zosplatnenia úveru, jednorazovým zosplatnením dlžník stráca oprávnenie užívať prostriedky z úveru, dlžníkovi vzniká povinnosť jednorazovo vrátiť sumu úveru navýšenú o kapitalizované úroky do zosplatnenia a po zosplatnení je dlžník povinný zaplatiť už len sankcie spojené s omeškaním. Takýto názor nezohľadňuje skutočnosť, že veriteľ poskytuje dlžníkovi úver na vopred dohodnutú dobu za vopred dohodnutých podmienok (úroky, poplatky a pod.), pričom vzniká dlžníkovi povinnosť vrátiť veriteľovi istinu úveru spolu s úrokmi a poplatkami v dohodnutých splátkach. Dojednanie o tom, že v prípade porušenia zmluvných povinností má veriteľ právo požadovať predčasné splatenie úveru, nemôže mať za následok aj stratu práva veriteľa na zaplatenie úroku po dni zosplatnenia úveru, pretože v takom prípade by sa dlžník dostal do výhodnejšieho postavenia v prípade neplnenia záväzku (platením úrokov len do zosplatnenia úveru) ako v prípade riadneho plnenia záväzku (zaplatením úrokov do pôvodne dohodnutej doby splatnosti úveru), pričom spravidla aj po predčasnom zosplatnení úveru dlžník veriteľovi istinu úveru nevráti, t.j. aj naďalej dochádza k „užívaniu“ prostriedkov z úveru dlžníkom, čím je daný ekonomický dôvod úročenia istiny úveru (odplaty za užívanie peňazí veriteľa dlžníkom) aj po jeho predčasnom zosplatnení.

16. Naproti tomu časť judikatúry všeobecných súdov aj literatúry (napr. Štenglová, Plíva, Tomsa, a kol.: Obchodní zákoník, Komentář, 13. vydání, Praha C.H.Beck 2010, s. 1156) zastáva názor, že dlžník by mal zaplatiť úrok za skutočnú dobu užívania prostriedkov až do zaplatenia úveru teda aj po predčasnom zosplatnení úveru a aj za dobu presahujúcu pôvodne dohodnutú splatnosť úveru. Takýto názor však nemožno tiež považovať za správny a to z dôvodu, že § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka ako dispozitívna norma priamo takto nárok veriteľa na zaplatenie úroku neupravuje, preto chýbajúcu časť ustanovenia nemožno vykladať tak, že ak nie je dohodnuté niečo iné, má veriteľ právo na zaplatenie úroku z úveru až do doby skutočného zaplatenia úveru. Vzhľadom na dispozitívny charakter uvedeného ustanovenia je potom pre nárok veriteľa na zaplatenie úroku z úveru rozhodujúce zmluvné dojednanie tohto nároku. V predmetnej veci zmluvne dohodnutý bol nárok žalobcu na vrátenie sumy žalovaným 1/ a 2/ poskytnutého úveru vo výške 6.638,78 Eur v 240 splátkach spolu s úrokom, pričom posledná splátka mala byť splatná dňa 21.10.2027. Preto žalobca má aj po predčasnom zosplatnení úveru právo na zaplatenie dohodnutého úroku vo výške 7,15 % ročne zo žalovanými 1/ a 2/ nezaplatenej istiny úveru 640,65 Eur len za dobu do 21.10.2027. Preto súd zaviazal žalovaných 1/ a 2/ zaplatiť žalobcovi zmluvný úrok z omeškaných splátok úveru vo výške 368,96 Eur (vypočítaný ku dňu 19.04.2016) a vo výške 7,15 % ročne zo sumy 640,65 Eur od 20.04.2016 do zaplatenia najviac však iba do 21.10.2027, a v prevyšujúcej časti (o zaplatenie úroku vo výške 7,15 % ročne zo sumy 640,65 Eur od 22.10.2027 do zaplatenia, ak zaplatenie nenastane skôr) žalobu žalobcu o zaplatenie úroku ako nedôvodnú zamietol.

17. Za základ pre nárok žalobcu na zaplatenie úroku z úveru aj po dni pôvodne dohodnutej splatnosti úveru až do jeho zaplatenia nemožno považovať ani ustanovenie článku III. bodu 3. VOP, podľa ktorého žalobca účtuje úroky zo skutočných denných zostatkov úveru, od prvého dňa čerpania úveru až do dňa, ktorý predchádza dňu úplného splatenia úveru, pričom toto ustanovenie sa použije aj na výpočet úrokov z omeškania (článok III. bod 4. VOP). Ak by mal mať veriteľ nárok na zaplatenie úroku z úveru aj po dni pôvodne dohodnutej splatnosti úveru (v prejednávanej veci po 21.10.2027), znamenalo by to, že počas tejto doby by dochádzalo ku kumulácii nároku veriteľa na zaplatenie úroku z úveru so sankciami spojenými s omeškaním dlžníka s plnením peňažného záväzku. Podľa článku IV. bodu 6 zmluvy, za dobu omeškania je žalovaný povinný zaplatiť aj úrok z omeškania maximálne 8 % ročne. Úrok z omeškania predstavuje paušalizovanú náhradu škody vzniknutej veriteľovi v súvislosti s omeškaním dlžníka. Ak by veriteľ mal nárok na zaplatenie úroku z úveru aj po dni pôvodne dohodnutej splatnosti úveru, veriteľovi by žiadna škoda spojená s omeškaním dlžníka vzniknúť nemohla, pretože v prípade oneskoreného zaplatenia záväzku dlžník veriteľovi zaplatí istinu s úrokom až do dňa zaplatenia a v prípade, že dlžník veriteľovi nezaplatí istinu ani úrok vôbec (napr. z dôvodu nevyožiteľnosti pohľadávky proti nemajetnému dlžníkovi), potom ani nárok na úrok z omeškania, ktorý by rovnako veriteľovi dlžník reálne nezaplatil, nemôže znamenať pre veriteľa náhradu jeho škody. Kumulatívne uplatňovanie nároku na úrok a nároku na úrok z omeškania aj po dobe pôvodne dohodnutej splatnosti úveru tak vo svojom súčte predstavuje neprimeranú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, pretože takto dochádza k sankcionovaniu dlžníka za nesplnenie jeho záväzku v neprimeranej výške nezodpovedajúcej reálnemu nároku veriteľa na náhradu škody. Na tomto závere nemení nič ani to, že podľa článku IV. bodu 6 zmluvy si žalobca môže (ale nemusí) uplatňovať úrok z omeškania aj v sadzbe nižšej ako 8 % ročne, pretože rozhodnutie o výške sadzby úroku z omeškania je v dispozícii žalobcu a závisí výlučne na jeho rozhodnutí. Veriteľovi môže vzniknúť škoda omeškaním dlžníka aj v rozsahu prevyšujúcom dohodnutý úrok (počas trvania zmluvy za dobu do pôvodne dohodnutej splatnosti

úveru) alebo úrok z omeškania (po dohodnutej dobe splatnosti úveru), pretože veriteľ (banka) spravidla nepožičiava vlastné peniaze, ale peniaze z vkladov alebo peniaze, ktoré si na úrok požičia inde. Zisk veriteľa potom predstavuje rozdiel medzi úrokom z úveru alebo vkladu, ktorý zaplatí svojmu veriteľovi a úrokom z úveru, ktorý veriteľovi zaplatí dlžník. Ak by teda došlo k omeškaniu dlžníka počas doby do pôvodne dohodnutej splatnosti úveru, veriteľ bude mať nárok na úrok z omeškania popri dohodnutom nároku na úrok z úveru. Podľa dispozitívneho ustanovenia § 369 ods. 3 Obchodného zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013, veriteľ má nárok na náhradu škody spôsobenej omeškaním so splnením peňažného záväzku, len ak táto škoda nie je krytá úrokmi z omeškania (obdobné ustanovenie § 369b Obchodného zákonníka v znení účinnom od 01.02.2013, podľa ktorého veriteľ má nárok na náhradu škody spôsobenej omeškaním so splnením peňažného záväzku, len ak táto škoda nie je krytá úrokmi z omeškania alebo paušálnou náhradou nákladov spojených s uplatnením pohľadávky alebo ich súčtom, je už podľa § 263 Obchodného zákonníka kogentné), preto pri zmluvách uzatvorených do 31.01.2013 platí, ak nie je dohodnuté niečo iné, že veriteľ môže uplatňovať nároky na náhradu škody len ak škoda presahuje úrok z omeškania. Zmluva ani VOP neobsahujú žiadne ustanovenie, podľa ktorého by žalobca mal mať nárok na náhradu škody vo výške presahujúcej úrok z omeškania (napr. vo výške úroku z úveru) aj za dobu po pôvodne dohodnutej splatnosti úveru - t.j. po 21.10.2027. Nárok na náhradu skutočne vzniknutej škody v rozsahu prevyšujúcom úrok z omeškania 8 % ročne si žalobca môže uplatniť samostatne, predmetom tohto konania na základe skutkových tvrdení žalobcu takýto nárok nebol.

18. Žalobca si podanou žalobou uplatnil tiež nárok na zaplatenie úroku z omeškania za dobu do 19.04.2016 v kapitalizovanej výške 14,54 Eur a vo výške 1 % ročne zo sumy 640,65 Eur od 20.04.2016 do zaplatenia. Žalovaní 1/ a 2/ sa dostali s plnením záväzku do omeškania, preto súd žalovaných 1/ a 2/ zaviazal zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 14,54 Eur a vo výške 1 % ročne zo sumy 640,65 Eur od 20.04.2016 do zaplatenia.

19. Žalobca bol v konaní úspešný takmer v celom rozsahu, neúspech žalobcu predstavuje iba pomerne nepatrná časť o zaplatenie úroku vo výške 7,15 % ročne zo sumy 640,65 Eur od 22.10.2027 do zaplatenia. O nároku žalobcu na náhradu trov konania teda súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci tak, že žalovaných 1/ a 2/ zaviazal zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

20. Z dôvodu hospodárnosti konania súd týmto rozsudkom rozhodol okrem nároku na náhradu trov konania aj o výške trov. Odvolanie proti výroku o náhrade trov konania je však podľa § 357 písm. m) CSP prípustné len do časti výroku o nároku na náhradu trov konania (a nie aj proti výške); časť výroku o výške náhrady trov konania však ako závislý výrok nenadobudne právoplatnosť skôr ako výrok o nároku na náhradu trov. V prípade zmeny výroku o nároku na náhradu trov konania odvolacím súdom o výške náhrady trov konania rozhodne znovu súd prvej inštancie samostatným uznesením. Trovy konania žalobcu predstavujú iba zaplatený súdny poplatok za návrh vo výške 38,- Eur, výška náhrady trov konania v rozsahu 100 % potom predstavuje 38,- Eur.

21. O lehote na plnenie súd rozhodol podľa § 232 ods. 3 a ods. 4 CSP tak, že s prihliadnutím k vyššie uvedenej súčasnej sociálnej situácii žalovanej 2/, povolil súd žalovanej 2/ splácať dlh žalobcovi v mesačných splátkach vo výške 50,- Eur splatných vždy do posledného dňa v mesiaci počnúc od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku do zaplatenia pod stratou výhody splátok v prípade nezaplatenia jednej splátky riadne a včas. Žalobca takýmto určením splatnosti dlhu žalovanej 2/ nebude neprimerane dotknutý na svojich právach, pretože má proti žalovaným 1/ a 2/ nárok na zaplatenie úroku z omeškania a v prípade omeškania žalovanej 2/ so zaplatením jednej splátky stane sa splatným celý dlh žalovaného. V prípade žalovaného 1/ súd o lehote na plnenie rozhodol podľa § 232 ods. 3 CSP v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Revúca do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní je potrebné uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, spisovú značku konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) a podpis.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok).